

INTERNATIONAL JOURNAL OF
EDUCATION, PSYCHOLOGY
AND COUNSELLING
(IJEPC)
www.ijepe.com

PERKATAAN PINJAMAN BAHASA TAMIL DALAM BAHASA MELAYU: ANALISIS MAKNA DAN IMPLIKASINYA

TAMIL LOANWORDS IN MALAY: SEMANTIC ANALYSIS AND IMPLICATIONS

Kala Pamaya^{1*}, Ilangkumaran Sivanadhan²

¹ Fakulti Bahasa dan Komunikasi, Universiti Pendidikan Sultan Idris, Perak, Malaysia
Email: g-20021617@moe-dl.edu.my

² Fakulti Bahasa dan Komunikasi, Universiti Pendidikan Sultan Idris, Perak, Malaysia
Email: s.ilangkumaran@gmail.com

* Corresponding Author

Article Info:

Article history:

Received date: 30.07.2025

Revised date: 20.08.2025

Accepted date: 15.09.2025

Published date: 10.10.2025

To cite this document:

Pamaya, K., & Sivanadhan, I. (2025).
Perkataan Pinjaman Bahasa Tamil
Dalam Bahasa Melayu: Analisis
Makna Dan Implikasinya.
*International Journal of Education,
Psychology and Counseling*, 10 (60),
399-411.

DOI: 10.35631/IJEPC.1060028

This work is licensed under [CC BY 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)

Abstrak:

Kajian ini mengenal pasti pengaruh bahasa Tamil dalam pembentukan kosa kata bahasa Melayu melalui analisis perkataan pinjaman yang terdapat dalam buku teks Bahasa Melayu. Fokus utama kajian adalah mengenal pasti perkataan berasaskan bahasa Tamil dan menilai perbezaan maknanya dalam konteks bahasa Melayu. Reka bentuk kajian bersifat kualitatif dengan pendekatan deskriptif, di mana enam belas perkataan Tamil yang paling kerap digunakan dalam buku teks dianalisis berdasarkan makna asal, perubahan makna, serta konteks penggunaannya. Dapatan kajian menunjukkan bahawa perkataan pinjaman Tamil dalam bahasa Melayu wujud dalam pelbagai kategori, termasuk perkataan yang mengekalkan makna asal, mengalami penyempitan atau peluasan makna, beralih sepenuhnya makna, membawa nilai budaya atau keagamaan, serta digunakan sebagai nama tempat. Fenomena ini mencerminkan proses percampuran bahasa yang dipengaruhi oleh interaksi sejarah, perdagangan, sosial, dan budaya antara masyarakat Tamil dan Melayu. Kajian ini memberi implikasi penting dalam bidang pendidikan, linguistik, dan pemeliharaan warisan budaya, dengan cadangan agar perkataan dwibahasa disertakan dengan nota atau glosari dalam buku teks bagi memudahkan pemahaman pelajar. Hasil kajian juga menekankan kepentingan mengiktiraf bahasa Melayu sebagai bahasa dinamik yang terbuka kepada pengaruh sejarah dan budaya luar.

Kata Kunci:

Bahasa Tamil, Perkataan Pinjaman, Bahasa Melayu, Percampuran Bahasa, Buku Teks, Linguistik Sejarah

Abstract:

This study identifies the influence of the Tamil language on the development of Malay vocabulary through an analysis of loanwords found in Malay textbooks. The primary focus of the study is to identify words of Tamil origin and to evaluate the differences in their meanings within the context of the Malay language. The study employs a qualitative design with a descriptive approach, analyzing sixteen of the most frequently used Tamil words in textbooks based on their original meanings, semantic changes, and contextual usage. The findings reveal that Tamil loanwords in Malay exist across various categories, including words that retain their original meanings, undergo semantic narrowing or broadening, experience complete shifts in meaning, convey cultural or religious values, and function as place names. This phenomenon reflects the process of language mixing influenced by historical, trade, social, and cultural interactions between the Tamil and Malay communities. The study carries significant implications for education, linguistics, and the preservation of cultural heritage, with recommendations that bilingual words be accompanied by notes or glossaries in textbooks to facilitate student comprehension. The findings also underscore the importance of recognizing Malay as a dynamic language that is open to historical and cultural influences.

Keywords:

Tamil Language, Loanwords, Malay Language, Language Mixing, Textbooks, Historical Linguistics

Pengenalan

Bahasa yang dituturkan oleh masyarakat India yang berjumlah ratusan dapat dibahagikan kepada empat keluarga bahasa utama, iaitu *Indo-Arya*, *Dravida*, *Tibet-Burma*, dan *Munda*. Walaupun terdapat pelbagai bahasa dalam keluarga ini, bahasa Sanskrit dan bahasa Tamil mempunyai kedudukan istimewa kerana merupakan bahasa purba. Sanskrit tergolong dalam keluarga Indo-Arya, manakala bahasa Tamil tergolong dalam keluarga Dravida (Kothandaraman, 2001). Seperti bahasa *Greek*, *Latin*, dan *Hebrew*, bahasa Tamil dan Sanskrit juga dianggap sebagai bahasa tua (Agaththiyalingam, 2002).

Bangsa Tamil pula dianggap sebagai salah satu bangsa tertua di dunia dengan sejarah sepanjang 10,000 tahun sebelum kelahiran Masihi. Mereka berasal dari Tamil Nadu dan Eelam, serta telah dikenal pasti menjalankan perdagangan maritim dengan pelbagai negara sebelum kelahiran Masihi (Sammikannu et al., 2020). Laluan perdagangan ini telah membawa bangsa Tamil berinteraksi dengan pelbagai kaum dan bahasa, dan pengaruh bahasa Tamil masih dapat dirasakan dalam pelbagai bahasa hingga kini.

Dalam konteks alam Melayu, bahasa Melayu digunakan sebagai bahasa utama untuk berkomunikasi. Kedudukannya di laluan perdagangan utama telah mendorong perkembangan pesat bahasa ini. Sejak lebih 1000 tahun dahulu, rekod sejarah menunjukkan bahasa Melayu telah berinteraksi dengan pelbagai masyarakat dan budaya (Hussein, 1978). Perhubungan ini membawa perubahan besar, termasuk peminjaman perkataan daripada bahasa asing. Kehadiran pendatang dari pelbagai latar belakang telah memperkaya bahasa Melayu melalui peminjaman dan penyesuaian perkataan. Menurut Hyman (1975), *“the attempted reproduction in one*

language of patterns previously found in another” menjelaskan makna umum tentang proses peminjaman bahasa. Pertemuan dua masyarakat akhirnya mewujudkan percampuran bahasa yang membawa kepada fenomena dwibahasa atau multibahasa, dan fenomena ini dapat dilihat dengan jelas dalam bahasa pertuturan serta penulisan masyarakat Melayu.

Walau bagaimanapun, wujud isu yang perlu diberi perhatian. Menurut Kupusamy et al. (2022), pembelajaran adalah proses berterusan yang merangkumi pelbagai bidang dan kemahiran, dengan sistem pendidikan Malaysia yang kini menekankan pembelajaran berpusatkan murid. Dalam konteks ini, buku teks menjadi sumber utama pelajar. Namun, terdapat beberapa perkataan dalam buku teks yang boleh mengelirukan pelajar yang memahami bahasa Tamil. Sebutan yang sama kadangkala membawa makna berbeza dalam kedua-dua bahasa. Situasi ini berlaku kerana bahasa Tamil sebagai bahasa purba telah lama meminjamkan perkataan kepada bahasa lain termasuk bahasa Melayu. Hingga kini, pengaruh bahasa Tamil masih wujud dalam bahasa Melayu. Ini menunjukkan bahawa peminjaman kata dari Tamil ke Melayu bukan sahaja berlaku secara sejarah, tetapi masih mempengaruhi pemahaman bahasa dalam konteks pembelajaran hari ini, selari dengan situasi yang digambarkan dalam teks asal anda. (Hoogervorst, 2025).

Perkataan Tamil dalam bahasa Melayu boleh dibahagikan kepada dua kategori utama: pertama, perkataan yang membawa maksud sama dalam kedua-dua bahasa, dan kedua, perkataan yang sebutannya sama tetapi membawa makna yang berbeza. Contohnya, perkataan **புமி** (*bumi*) dalam bahasa Tamil dan Melayu sama-sama merujuk kepada permukaan tanah. Namun, terdapat juga perkataan yang menimbulkan kekeliruan kerana membawa maksud berbeza walaupun sebutannya sama. Situasi ini menimbulkan cabaran, khususnya kepada pelajar yang fasih dalam bahasa Tamil, kerana mereka cenderung berfikir dalam bahasa ibunda walaupun menggunakan bahasa lain. Jika berlaku pertembungan makna, mereka mungkin berasa ragu-ragu dalam pertuturan atau penulisan.

Kajian ini penting kerana dapat mengenal pasti perkataan berasaskan bahasa Tamil yang digunakan dalam buku teks bahasa Melayu serta perbezaan maknanya. Hasil kajian bukan sahaja memberi kefahaman lebih jelas kepada pelajar, malah membantu mengurangkan kekeliruan dalam pembelajaran. Di samping itu, kajian ini turut menonjolkan sumbangan istilah seni dan budaya masyarakat India yang tersembunyi dalam bahasa Melayu. Hal ini secara tidak langsung membuka peluang untuk memperkukuh hubungan antara dua masyarakat berbeza dari segi bahasa dan budaya. Berdasarkan isu ini, kajian dijalankan untuk mengenal pasti perkataan berasaskan bahasa Tamil yang terdapat dalam buku teks bahasa Melayu serta menentukan perbezaan makna bagi perkataan berasaskan bahasa Tamil yang telah dikenal pasti.

Ulasan Karya

Berdasarkan pelbagai faktor, bahasa Melayu telah mengalami percampuran bahasa, khususnya perkataan yang berasal daripada bahasa Tamil. Menurut Nithya (2022), hubungan antara masyarakat India dan Tanah Melayu wujud sebelum kedatangan orang India sebagai buruh ladang ke Malaysia. Pada zaman pemerintahan British di Tanah Melayu, orang India dibawa masuk secara besar-besaran untuk bekerja sebagai buruh ladang. Interaksi komunikasi antara orang India dan orang Melayu pada masa itu telah menyebabkan berlakunya percampuran bahasa. Akibatnya, perkataan Tamil mula wujud dalam bahasa Melayu. Seperti orang Melayu yang tidak memahami bahasa Tamil, orang India juga menghadapi halangan komunikasi kerana tidak memahami bahasa Melayu. Oleh itu, digunakan perkataan daripada bahasa Tamil

yang dapat difahami oleh kedua-dua pihak. Sebagai contoh, perkataan *bumi* digunakan dalam kedua-dua bahasa dan membawa maksud yang sama, iaitu kawasan tanah.

Selain itu, hubungan pra-sejarah antara India dan Tanah Melayu bermula melalui pelaut. Hubungan perdagangan yang kukuh antara India dan Empayar Graeco-Roman menjadi faktor asas wujudnya perdagangan India–Tanah Melayu (Basham, 2002; Subramaniam, 1966). Menurut kajian oleh Chandran et al. (2021), kekurangan bekalan barangan untuk memenuhi keperluan perdagangan dengan orang Graeco-Roman menyebabkan pedagang India menumpukan perhatian ke Asia Tenggara, khususnya Tanah Melayu.

Apabila orang India datang ke Tanah Melayu untuk tujuan perdagangan, percampuran bahasa berlaku. Semasa urusan perdagangan, perkataan Tamil diserap ke dalam bahasa Melayu. Contohnya, perkataan *raja* digunakan oleh orang Tamil untuk merujuk kepada pemerintah atau golongan berkedudukan tinggi, dan hingga kini perkataan tersebut masih digunakan dalam bahasa Melayu untuk maksud yang sama. Hal ini menunjukkan bahawa perkataan Tamil telah meresap ke dalam bahasa Melayu melalui hubungan perdagangan.

Bukti daripada inskripsi batu juga mengukuhkan penyebaran perkataan Tamil di Tanah Melayu. Sebagai contoh, inskripsi dari abad ke-4 atau ke-5 Masihi menerangkan konsep *karma* (Chhabra, 1965) dan dimulakan dengan pujian terhadap agama Buddha. Pada peringkat awal (abad ke-4 dan ke-5 Masihi), pengaruh agama Buddha kuat di Kedah, namun kemudiannya pengaruh agama Hindu–Siva semakin mendominasi. Menurut pandangan Wheatley yang dikemukakan dalam kajian oleh Chandran et al. (2021), pelaut Tamil yang tiba melalui laluan laut ke Kuala Merbok melihat puncak Gunung Jerai di utara menyerupai bentuk lingga.

Perkara ini menunjukkan bahawa orang Tamil telah tiba di Tanah Melayu seawal abad ke-4 dan ke-5 Masihi. Hubungan untuk tujuan komunikasi, perdagangan, dan keperluan lain telah menyebabkan percampuran bahasa dengan masyarakat Melayu. Hal ini membuktikan bahawa percampuran bahasa berlaku untuk memenuhi keperluan sesuatu kaum atau bahasa.

Bahasa Melayu juga merupakan bahasa yang mudah mengalami perubahan, yang membuka jalan kepada perkembangan dalam pelbagai aspek, khususnya memperkayakan kosa kata. Untuk menambah kosa kata, bahasa Melayu telah meminjam perkataan daripada bahasa lain, termasuk bahasa Tamil, sama seperti peminjaman daripada bahasa Arab. Fenomena ini telah menjadikan bahasa Melayu lebih mantap dan dinamik.

Percampuran bahasa berlaku melalui pelbagai cara, termasuk terjemahan langsung tanpa mengubah makna, penciptaan istilah berdasarkan maksud tertentu, dan penamaan bagi penemuan baharu mengikut keperluan. Selain itu, penggunaan berlebihan perkataan daripada bahasa lain turut menyumbang kepada percampuran bahasa. Contohnya, perkataan *jati* dan *mati*, walaupun diterjemahkan secara langsung, menunjukkan perbezaan makna. Dalam bahasa Melayu, *jati* bermaksud sejenis kayu atau identiti diri, manakala dalam bahasa Tamil ia membawa maksud bekas bunga (pasu bunga). Walaupun sebutan sama, maknanya berbeza.

Menurut Jabatan Buruh dan Tabung Badan Selatan, orang India telah hadir di Tanah Melayu sejak tahun 1787. Berdasarkan Perjanjian Inggeris–Belanda 1842, pihak British membawa lebih ramai orang India untuk bekerja dalam sektor penebangan pokok kelapa sawit (Jayaganesan, 2024). Kedatangan ini turut menyumbang kepada penyerapan perkataan Tamil

dalam bahasa Melayu. Apabila masyarakat India yang tinggal di estet berinteraksi dengan masyarakat Melayu di kampung, percampuran bahasa berlaku secara semula jadi.

Rumusannya, percampuran bahasa antara masyarakat Tamil dan Melayu berlaku melalui pelbagai saluran, termasuk perdagangan, migrasi buruh, hubungan budaya, dan interaksi sosial seharian. Fenomena ini bukan sahaja mencerminkan dinamika sejarah hubungan kedua-dua masyarakat, malah turut memperkayakan kosa kata bahasa Melayu dengan unsur pinjaman daripada bahasa Tamil. Peminjaman perkataan Tamil dalam bahasa Melayu ini dapat dianggap sebagai bukti hubungan sejarah, budaya, dan linguistik yang rapat antara kedua-dua komuniti sejak zaman awal sehingga era kolonial. Jadual 1 seterusnya merumuskan dapatan kajian terdahulu dan menghubungkaitkannya dengan penyelidikan yang telah dijalankan oleh penyelidik.

Jadual 1: Ringkasan Ulasan Karya dan Hubungannya

Kajian/Sarjana	Tahun	Fokus / Dapatan Utama	Hubungan dengan Kajian Ini
Nithya	2022	Menekankan hubungan awal antara masyarakat India dan Tanah Melayu sebelum kedatangan buruh ladang. Interaksi sosial menyebabkan percampuran bahasa dan penyerapan perkataan Tamil dalam bahasa Melayu.	Menyokong kajian ini yang meneliti sejarah dan proses percampuran bahasa Melayu-Tamil serta faktor sosial yang menyumbang kepada peminjaman kosa kata.
Basham	2002	Hubungan perdagangan India–Tanah Melayu melalui pelaut dan pertukaran ekonomi sejak pra-sejarah.	Menunjukkan bahawa perdagangan merupakan saluran utama penyebaran perkataan Tamil ke dalam bahasa Melayu, relevan dengan kajian ini mengenai saluran percampuran bahasa.
Subramaniam	1966	Perdagangan antara India dan Empayar Graeco-Roman membawa pedagang India ke Asia Tenggara, termasuk Tanah Melayu.	Memberi konteks sejarah tentang kedatangan pedagang India, menyokong kajian ini dalam memahami faktor sejarah percampuran bahasa.
Chandran et al.	2021	Perkataan Tamil diserap melalui urusan perdagangan; perkataan seperti “raja” terus digunakan dalam bahasa Melayu.	Menguatkan dapatan kajian ini bahawa interaksi perdagangan menjadi faktor utama penyerapan kosa kata Tamil.
Chhabra	1965	Inskripsi abad ke-4/5 Masihi menunjukkan konsep karma dan pengaruh agama Buddha-Hindu di Kedah.	Menyediakan bukti sejarah awal kedatangan orang Tamil, relevan dengan kajian ini untuk menjejaki penyebaran bahasa dan budaya.
Jayaganesan	2024	Kedatangan orang India sejak 1787, dibawa oleh British untuk sektor penebangan dan ladang; interaksi sosial menyebabkan penyerapan perkataan Tamil.	Mengaitkan fenomena migrasi buruh dengan percampuran bahasa Melayu-Tamil, menyokong analisis kajian ini tentang saluran sosial penyebaran bahasa.
Jabatan Buruh dan Tabung Badan Selatan	–	Kehadiran orang India di Tanah Melayu sejak 1787; interaksi di estet dan kampung menyumbang kepada peminjaman perkataan Tamil.	Memberikan sokongan data sejarah dan demografi, relevan untuk kajian ini mengenai konteks sosial percampuran bahasa.

Teori Peminjaman Bahasa

Teori Peminjaman Bahasa menjelaskan proses pengambilan unsur linguistik daripada satu bahasa ke dalam bahasa lain. Menurut Hyman (1975), peminjaman bahasa berlaku apabila suatu bahasa berusaha meniru atau menyesuaikan corak yang sedia ada dalam bahasa lain. Peminjaman bukan sahaja terhad kepada kosa kata, tetapi juga boleh melibatkan aspek fonologi, morfologi, dan semantik. Fenomena ini biasanya berlaku akibat interaksi yang rapat antara masyarakat penutur, seperti melalui perdagangan, migrasi, penjajahan, pendidikan, dan hubungan budaya. Bahasa yang menerima pinjaman lazimnya akan menyesuaikan perkataan tersebut agar sesuai dengan sistem linguistik tempatan, termasuk dari segi sebutan dan makna.

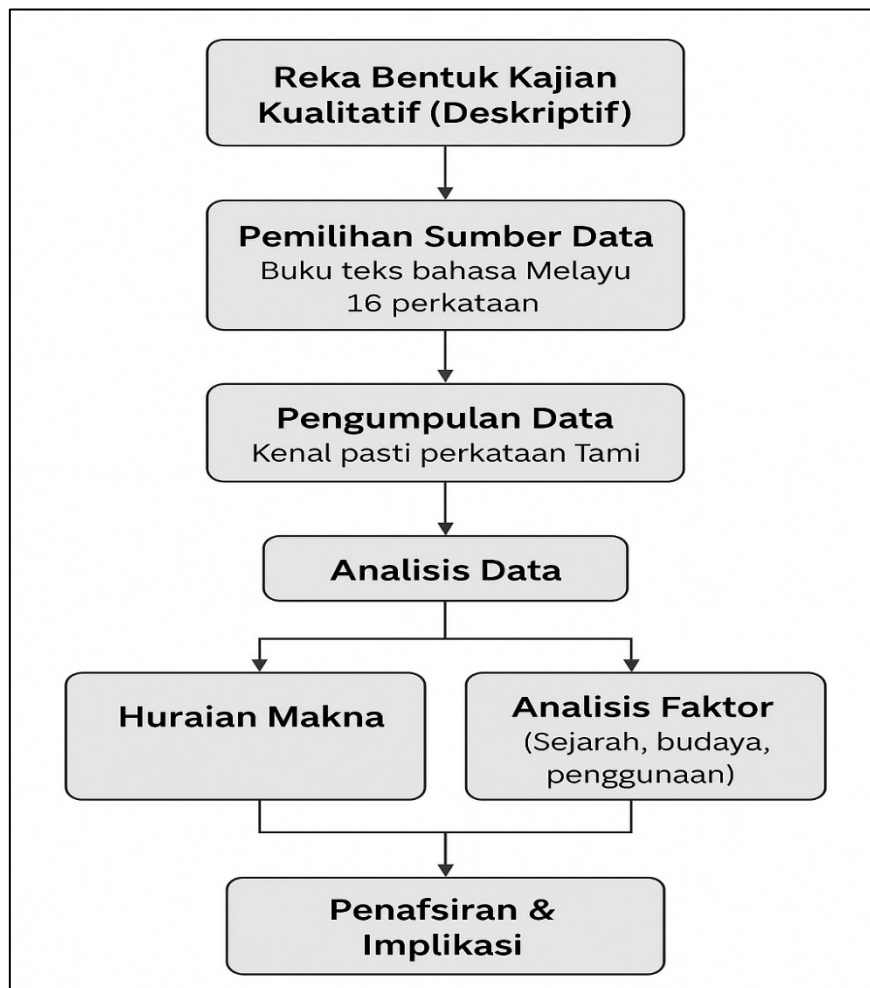
Weinreich (1953) menegaskan bahawa pertembungan bahasa (language contact) merupakan pemangkin utama berlakunya peminjaman kosa kata. Kajian Hussein (1978) pula mendapati bahasa Melayu sejak awal sejarahnya banyak menerima pengaruh luar seperti Sanskrit, Arab, Tamil dan Inggeris, yang membentuk perkembangan kosa kata moden. Dalam konteks bahasa Tamil, Basham (2002) dan Subramaniam (1966) menekankan bahawa hubungan perdagangan antara India dan Alam Melayu sejak zaman pra-sejarah telah mempercepatkan proses penyebaran kata pinjaman. Kajian Chandran et al. (2021) pula menunjukkan bahawa istilah Tamil seperti *raja* telah digunakan secara meluas dalam bahasa Melayu, menandakan adanya penerimaan budaya dan linguistik yang berterusan. Penyelidikan Nithya (2022) menambah bahawa interaksi sosial antara masyarakat Tamil dan Melayu pada era kolonial juga menyumbang kepada asimilasi bahasa. Kesemua karya ini membuktikan bahawa peminjaman bahasa adalah fenomena semula jadi yang berlaku apabila wujud hubungan erat antara dua komuniti bahasa.

Teori ini amat sesuai diaplikasikan kerana fokus utama kajian adalah mengenal pasti perkataan pinjaman bahasa Tamil yang terdapat dalam buku teks Bahasa Melayu serta menganalisis perbezaan maknanya. Fenomena ini sejajar dengan asas Teori Peminjaman Bahasa yang menegaskan bahawa proses pinjaman tidak berlaku secara pasif, tetapi melibatkan adaptasi semantik dan pragmatik mengikut konteks tempatan. Selain itu, teori ini juga menekankan bahawa peminjaman bahasa mencerminkan dinamika sejarah dan hubungan antara masyarakat. Hal ini dapat dilihat melalui interaksi berterusan masyarakat Tamil dan Melayu sejak abad ke-4 Masihi melalui perdagangan, migrasi buruh, serta hubungan sosial yang mempercepatkan proses percampuran bahasa. Oleh itu, Teori Peminjaman Bahasa bukan sahaja memberi asas teoritikal untuk menghuraikan fenomena linguistik yang dikaji, malah turut mengukuhkan kefahaman tentang sifat bahasa Melayu sebagai bahasa yang dinamik, terbuka terhadap pengaruh luar, dan sentiasa berkembang mengikut keperluan masyarakat.

Metodologi

Kajian ini menggunakan reka bentuk kualitatif dengan pendekatan deskriptif, kerana pendekatan ini membolehkan penyelidik menghuraikan fenomena secara mendalam melalui penerangan berbentuk naratif tanpa bergantung kepada analisis statistik. Pendekatan ini amat sesuai untuk memahami isu bahasa secara terperinci, khususnya berkaitan pengaruh dan percampuran bahasa Tamil dalam buku teks bahasa Melayu. Sumber data kajian terdiri daripada buku teks bahasa Melayu yang dijadikan rujukan utama. Berdasarkan penilaian awal, sebanyak 16 perkataan berasaskan bahasa Tamil telah dikenal pasti dalam teks tersebut. Pemilihan perkataan ini dibuat berdasarkan kekerapan penggunaannya dalam konteks komunikasi masyarakat setempat serta relevansinya dengan objektif kajian. Prosedur analisis data dijalankan secara berperingkat. Pertama, penyelidik mengenal pasti perkataan berasaskan bahasa Tamil yang terdapat dalam buku teks. Kedua, makna setiap perkataan dihuraikan

dengan mengambil kira konteks penggunaannya dalam teks. Ketiga, faktor-faktor yang mendorong berlakunya percampuran bahasa, termasuk aspek sejarah, budaya, dan penggunaan dalam masyarakat, dianalisis secara teliti. Analisis dijalankan menggunakan pendekatan tematik deskriptif bagi memberikan gambaran yang jelas dan menyeluruh mengenai fenomena percampuran bahasa serta implikasinya terhadap pemahaman bahasa Melayu dalam konteks tempatan. Rajah 1 memperlihatkan carta alir ringkas yang menggambarkan langkah-langkah pelaksanaan kajian ini.

Rajah 1: Carta Alir Pelaksanaan Kajian

Dapatan Kajian

Bahagian ini menghuraikan secara terperinci hasil analisis berkaitan objektif kajian, iaitu meneliti perbezaan makna perkataan yang berasal daripada bahasa Tamil tetapi digunakan dalam bahasa Melayu. Kajian mendapati bahawa sejumlah perkataan Tamil telah dimasukkan ke dalam buku teks bahasa Melayu, sama ada dalam bentuk kosa kata tunggal, istilah budaya, atau sebagai sebahagian daripada puisi. Walaupun banyak perkataan Tamil dikenal pasti, hanya 16 perkataan yang mempunyai sebutan hampir sama dalam kedua-dua bahasa dipilih untuk dianalisis.

Secara keseluruhan, perkataan pinjaman Tamil dalam bahasa Melayu tersebar secara tidak sekata dalam unit pembelajaran. Sesetengah unit mengandungi lebih daripada satu perkataan pinjaman, manakala sebahagian unit lain tidak memuatkan sebarang perkataan Tamil.

Menariknya, kebanyakan perkataan ini ditemui dalam teks puisi yang dipilih berdasarkan tema tertentu dalam buku teks.

Jadual 2 menunjukkan 16 perkataan Tamil, makna penggunaannya dalam bahasa Melayu, serta makna asal dalam bahasa Tamil. Analisis mendapati terdapat beberapa kategori utama yang membezakan antara makna asal bahasa Tamil dan penggunaannya dalam bahasa Melayu. Pertama, terdapat perkataan yang mengekalkan makna asalnya. Contohnya, perkataan seperti *suria* (சூரியன், *matahari*), *raja* (ராஜா, *pemerintah*), *bumi* (பூமி, *planet*), dan *guru* (சூரு, *guru*) masih mengekalkan maksud yang hampir sama dalam bahasa Melayu. Perkataan ini boleh dianggap sebagai pinjaman langsung kerana tidak berlaku perubahan makna yang signifikan.

Kedua, terdapat perkataan yang mengalami perubahan makna daripada asalnya, sama ada melalui penyempitan atau peluasan maksud. Sebagai contoh, *wira* (வீரன், *pahlawan*) dalam bahasa Tamil boleh merujuk kepada nama atau tokoh, tetapi dalam bahasa Melayu hanya difokuskan kepada makna *pahlawan*. Begitu juga, *maha* (மஹா, *besar/utama*) dalam bahasa Tamil digunakan untuk memberi maksud kebesaran, manakala dalam bahasa Melayu membawa maksud penanda tahap tertinggi, iaitu “paling”.

Ketiga, sebahagian perkataan mengalami peralihan makna sepenuhnya. Misalnya, *papa* dalam bahasa Melayu bermaksud sangat miskin, sedangkan dalam bahasa Tamil ia bermaksud *anak kecil*. Begitu juga, *peria* dalam bahasa Melayu merujuk kepada tumbuhan menjalar berbuah pahit, tetapi dalam bahasa Tamil bermaksud besar. Perkataan *mati* juga menunjukkan peralihan semantik, kerana dalam bahasa Melayu ia bermaksud tidak bernyawa, manakala dalam bahasa Tamil bermaksud pengetahuan.

Keempat, terdapat perkataan yang mempunyai nilai budaya atau keagamaan. Beberapa perkataan seperti *bakti* (பக்தி, *kepercayaan kepada Tuhan*) dan *hari* (ஹரி, *Nama Tuhan Narayana*) dalam bahasa Tamil mempunyai makna yang lebih bersifat kerohanian dan keagamaan, namun dalam bahasa Melayu perkataan ini mengalami peralihan kepada makna umum, seperti *perbuatan baik* atau *unit masa sehari*.

Kelima, terdapat perkataan yang berubah menjadi nama tempat. Contohnya, *Melaka* dalam bahasa Melayu digunakan untuk merujuk kepada sejenis tumbuhan dan buah, manakala dalam bahasa Tamil asalnya adalah nama tempat atau negeri. Perkara ini menunjukkan proses pengadaptasian perkataan Tamil ke dalam konteks tempatan bahasa Melayu.

Secara keseluruhan, dapatan kajian membuktikan bahawa perkataan pinjaman Tamil dalam bahasa Melayu bukan sahaja berfungsi sebagai elemen bahasa, tetapi juga memperlihatkan proses peralihan makna yang dipengaruhi oleh faktor budaya, agama, dan konteks penggunaannya. Hal ini memperkukuh hakikat bahawa interaksi antara masyarakat Tamil dan Melayu telah menyumbang kepada pembentukan kosa kata Melayu moden, terutamanya dalam bidang kesusasteraan dan pendidikan. Selain itu, penemuan ini dapat membantu meningkatkan pemahaman tentang penggunaan perkataan pinjaman Tamil dalam bahasa Melayu serta perbezaan maknanya, terutamanya dalam konteks pembelajaran bahasa dan sastera. Dapatan ini memberi panduan kepada guru dan pelajar dalam menjelaskan kekeliruan semantik, menyokong kajian linguistik komparatif, dan memperkukuh kesedaran terhadap hubungan budaya antara masyarakat Tamil dan Melayu. Selain itu, kajian ini juga boleh dijadikan rujukan

bagi penambahbaikan buku teks supaya penggunaan perkataan pinjaman lebih tepat dan mudah difahami oleh pelajar.

Jadual 2: Perkataan Pinjaman Bahasa Tamil dalam Bahasa Melayu dan Perbezaan Makna

எண் (NO)	காணப்பட்ட தமிழ் மூலச் சொற்கள் (PERKATAAN TAMIL DALAM BM)	மலாய் மொழியில் அதனுடைய பொருள் (MAKSUD DALAM BM)	மூலத் தமிழ்ச் சொற்கள் (PERKATAAN TAMIL ASAL)	தமிழ்மொழியில் அதனுடைய பொருள் (MAKSUD DALAM TAMIL)
1	Suria (m/s 8)	Matahari	சூரியா [Cūriyā]	சூரியன் (Matahari)
2	Wira (m/s 18)	Pahlawan / lelaki	வீரா [Vīrā]	வீரன் / பெயர் (Pahlawan>Nama)
3	Raja (m/s 71)	Orang yang mengetuai dan memerintah sesuatu negara	ராஜா [Rājā]	அரசன் / பெயர் (Raja>Nama)
4	Bumi (m/s 74)	Planet yang manusia hidup	பூமி [Pūmi]	மனிதர்கள் வாழும் கிரகம் (Planet tempat manusia hidup)
5	Maha (m/s 79)	Paling / sekali	மஹா [Mahā]	பெரும்பாலான (Kebesaran/sangat besar)
6	Papa (m/s 101)	Sangat miskin	பாபா [Pāpā]	குழந்தை (Bayi/kanak-kanak)
7	Guru (m/s 100)	Cikgu	குரு [Kuru]	ஆசான் (Guru/Pendeta)
8	Peria (m/s 8)	Pokok menjalar yang buahnya pahit dan dibuat sayur	பெரிய [Periya]	அளவில் பெரியது (Besar (dari segi saiz))
9	Padi (m/s 77)	Rumput yang buahnya dijadikan beras	படி [Paṭi]	எடை / படித்தல் (Timbangan / membaca)
10	Mati (m/s 89)	Tidak bernyawa lagi	மதி [Mati]	அறிவு (Timbangan / membaca)
11	Tani (m/s 91)	Orang – petani	தனி [Tani]	தனி (Satu / tunggal)
12	Bakti (m/s 92)	Perbuatan baik untuk menyatakan setia	பக்தி [Pakti]	இறை நம்பிக்கை (Kepercayaan kepada Tuhan)
13	Jadi (m/s 101)	berlaku	ஜாடி [Jāti]	நடத்தல் (Perbuatan berjalan / melakankan)
14	Nada (m/s 101)	Bunyi yang tertentu tinggi rendahnya	நட [Naṭa]	நடத்தல் (Perbuatan berjalan / melakankan)
15	Hari (m/s 106)	Dalam seminggu ada 7 hari	ஹரி [Hari]	நாராயணன் (கடவுள்) (Nama Tuhan (Narayana / Vishnu))
16	Melaka (m/s 113)	Pokok dan buahnya	மலாக்கா [Malākkā]	இடம் / மாநிலத்தின் பெயர் (Nama tempat / negeri Melaka)

Perbincangan dan Implikasi

Perbincangan ini menekankan bahawa interaksi sejarah antara masyarakat Tamil dan Melayu sejak zaman prasejarah hingga era penjajahan British memainkan peranan penting dalam membentuk proses percampuran bahasa. Laluan perdagangan yang pesat pada masa lampau serta mobiliti masyarakat Tamil ke Tanah Melayu bukan sahaja membolehkan mereka menetap atau bekerja di kawasan baharu, tetapi turut membuka ruang bagi pertukaran bahasa, budaya, dan amalan sosial. Melalui interaksi berterusan ini, perkataan-perkataan Tamil mula diserap ke dalam bahasa Melayu. Hal ini menunjukkan bahawa percampuran bahasa berlaku secara berperingkat dan dipengaruhi oleh jaringan hubungan sosial yang kompleks.

Dapatan kajian mendapati sebanyak 16 perkataan pinjaman Tamil digunakan dalam buku teks bahasa Melayu yang dianalisis. Perkataan-perkataan ini wujud bukan sahaja dalam komunikasi harian, tetapi juga dalam konteks pendidikan dan budaya, sekali gus menegaskan kerelevanannya dalam pembelajaran bahasa. Analisis menunjukkan bahawa beberapa perkataan seperti *suria*, *raja*, dan *guru* mengekalkan makna asalnya dalam bahasa Tamil. Keadaan ini mencerminkan tahap penerimaan yang tinggi terhadap istilah tersebut tanpa sebarang perubahan semantik.

Namun demikian, terdapat juga perkataan yang mengalami perubahan makna apabila digunakan dalam bahasa Melayu. Contohnya, perkataan *wira* yang dalam konteks Tamil mempunyai konotasi khusus, mengambil makna lebih luas dalam bahasa Melayu. Begitu juga dengan perkataan *maha* yang berubah mengikut konteks tempatan. Malah, terdapat perkataan yang beralih sepenuhnya maknanya, seperti *papa* dan *mati*, yang memperlihatkan proses adaptasi semantik dalam percampuran bahasa. Fenomena ini menunjukkan bahawa perubahan makna merupakan aspek penting dalam pembentukan kosa kata hasil peminjaman. Selaras dengan Teori Peminjaman Bahasa, keadaan ini menjelaskan mengapa sebahagian perkataan dikekalkan maknanya, manakala sebahagian yang lain mengalami peluasan, pengecilan, atau perubahan sepenuhnya.

Fenomena percampuran bahasa ini mengesahkan bahawa pertukaran linguistik berlaku bukan sahaja kerana keperluan komunikasi harian atau interaksi ekonomi, tetapi juga dipengaruhi oleh faktor budaya, agama, dan konteks sosial yang lebih luas. Bahasa bukan sekadar alat komunikasi, sebaliknya merupakan cerminan identiti budaya dan sosial masyarakat. Seperti yang ditegaskan dalam Teori Peminjaman Bahasa, proses ini bukan semata-mata bersifat linguistik, tetapi turut melibatkan nilai identiti, prestij, dan simbol budaya. Sehubungan itu, peminjaman perkataan Tamil yang berkait rapat dengan nilai agama dan budaya seperti *bakti* dan *hari* memperlihatkan bahawa peminjaman bahasa juga merupakan refleksi interaksi budaya serta pembentukan identiti sosial.

Oleh itu, peminjaman perkataan daripada bahasa Tamil ke dalam bahasa Melayu mencerminkan jaringan interaksi kompleks antara kedua-dua masyarakat, di mana bahasa berfungsi sebagai medium pertukaran makna dan simbol budaya. Hal ini membuktikan bahawa peminjaman bahasa tidak hanya bersifat pragmatik, tetapi juga membawa unsur nilai budaya dan keagamaan yang memperkukuh hubungan sejarah melalui warisan bahasa yang masih relevan hingga kini.

Berdasarkan perbincangan ini, implikasi kajian meliputi beberapa aspek utama, termasuk pendidikan, linguistik, dan budaya. Dari sudut pendidikan, guru serta penulis buku teks disarankan menyediakan nota atau glosari bagi perkataan yang mempunyai sebutan sama tetapi

makna berbeza dalam bahasa Tamil dan Melayu. Langkah ini bertujuan membantu pelajar dwibahasa Tamil memahami maksud sebenar perkataan dalam konteks bahasa Melayu, sekali gus meningkatkan kefahaman bahasa secara menyeluruh serta meminimumkan salah tafsir. Dari perspektif linguistik, peminjaman bahasa melalui perdagangan dan interaksi sosial telah membentuk kosa kata Melayu moden dan wajar difahami sebagai fenomena semula jadi dalam perkembangan bahasa. Dari sudut budaya dan sosial, peminjaman perkataan yang membawa nilai budaya atau keagamaan Tamil memperkukuh warisan budaya bersama serta meningkatkan penghargaan terhadap kepelbagaian bahasa dan budaya dalam masyarakat Malaysia.

Secara keseluruhannya, perbincangan dan implikasi kajian ini selaras dengan objektif penyelidikan serta ulasan karya terdahulu. Ia menekankan kepentingan memahami interaksi sejarah bahasa sebagai faktor utama dalam pembentukan identiti bahasa dan budaya. Kajian ini mengukuhkan pandangan bahawa bahasa Melayu merupakan bahasa yang dinamik, fleksibel, dan terbuka kepada pengaruh luar. Bahasa Melayu tidak hanya menerima unsur asing secara pasif, tetapi turut menyesuaikan makna perkataan yang dipinjam mengikut konteks tempatan, menjadikannya kaya dengan pengaruh sejarah, budaya, dan sosial. Keadaan ini menjadikan bahasa Melayu sebagai medium komunikasi yang mampu mencerminkan evolusi masyarakat yang membentuknya. Oleh itu, dapatan kajian ini bukan sahaja mengesahkan kewujudan peminjaman bahasa dalam konteks interaksi Melayu–Tamil, tetapi juga memperkukuh pandangan teori bahawa bahasa sentiasa berkembang melalui hubungan sosial, budaya, dan sejarah.

Kesimpulan

Hubungan antara India dan Tanah Melayu (Asia Tenggara) yang terjalin sejak zaman pra-Masihi melalui aktiviti pelayaran telah diperkukuhkan lagi oleh perdagangan, termasuk hubungan dagangan antara India dan Empayar Rom, yang menunjukkan wujudnya interaksi yang meluas. Hasil daripada hubungan ini, berlaku pertukaran budaya dalam kalangan masyarakat Melayu, khususnya melalui peminjaman kata-kata daripada bahasa Tamil. Proses ini menunjukkan bahawa bahasa Tamil memberikan sumbangan yang signifikan terhadap perkembangan awal bahasa Melayu, sesuatu yang jelas dapat dilihat melalui perkataan pinjaman Tamil dalam buku teks bahasa Melayu.

Kajian ini mengesahkan bahawa interaksi sejarah, perdagangan, dan hubungan sosial antara masyarakat Tamil dan Melayu menyumbang kepada percampuran bahasa, terutamanya melalui perkataan pinjaman Tamil dalam bahasa Melayu. Perkataan pinjaman ini boleh mengekalkan makna asal, mengalami penyempitan atau peluasan makna, atau beralih sepenuhnya bergantung kepada konteks penggunaannya. Peralihan makna tersebut bukan sahaja mencerminkan proses linguistik, tetapi juga menunjukkan pengaruh budaya, agama, dan sejarah. Kesedaran terhadap fenomena ini penting dalam bidang pendidikan, linguistik, dan pemeliharaan warisan budaya, kerana ia dapat membantu pelajar memahami perkataan dwibahasa dengan lebih tepat dan mengurangkan kekeliruan dalam pembelajaran bahasa.

Justeru, dapat disimpulkan bahawa kajian ini telah menyumbang kepada pemahaman yang lebih mendalam tentang sejarah perkembangan bahasa Melayu dan dinamika percampuran bahasa, serta menambah literatur mengenai interaksi budaya dan linguistik di Asia Tenggara. Dari sudut dasar dan polisi, dapatan kajian ini boleh dijadikan rujukan untuk merangka kurikulum bahasa yang lebih inklusif, memelihara warisan bahasa, dan membangunkan modul pendidikan yang menghargai kepelbagaian linguistik dan budaya. Secara keseluruhan, kajian

ini menunjukkan bahawa perkembangan bahasa Melayu tidak terpisah daripada interaksi budaya dan sejarah, dengan bahasa Tamil memainkan peranan penting dalam pembentukan kosa kata dan pemahaman bahasa Melayu moden.

Penghargaan

Penulis ingin merakamkan setinggi-tinggi penghargaan kepada Dr. Ilangkumaran a/l Sivanadhan, Fakulti Bahasa dan Komunikasi, Universiti Pendidikan Sultan Idris atas bimbingan, tunjuk ajar dan pandangan bernas yang telah banyak membantu dalam penyempurnaan artikel ini. Ucapan terima kasih juga ditujukan kepada keluarga serta rakan-rakan yang sentiasa memberikan sokongan moral dan dorongan sehingga artikel ini dapat disempurnakan.

Rujukan

- Agaththiyalingam, S. (2002). *Tamil mozhi amaippiyal*. Meiyappan Tamizhaivagam, Chithambaram, 608, 001.
- Basham, A. L. (2002). *The wonder that was India* (38th impression). New Delhi: Rupa & Co. (Original work published 1954 by Macmillan Publishers Ltd, London)
- Chandran, S., Subramaniam, S., & Hyman, L. (2021). *Perdagangan India-Tanah Melayu: Sejarah dan Implikasi Sosial*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Chhabra, B. C. H. (1965). *Expansion of Indo-Aryan culture during Pallava rule (as evidenced by inscriptions)*. New Delhi: Munshi Ram Mohan Lal.
- Dewan Bahasa dan Pustaka. *Pangkalan Data Dewan Bahasa dan Pustaka*. <https://prpm.dbp.gov.my/>
- Hussein, K. M. (1978, Julai). Kata-kata pinjaman bahasa Sanskerta dalam bahasa Malaysia. *Jurnal Dewan Bahasa*, 470–492.
- Hyman, L. M. (1975). *Phonology: Theory and analysis*. New York, NY: Holt, Rinehart and Winston.
- Kothandaraman, P. (2001). *Tamil studies: Selected papers*. Ambuli: Pon Kōtanṭarāman
- Kupusamy, D., Omar, M. S., & Samsudin, N. H. (2022). Kemahiran bertutur dalam kalangan murid Sekolah Jenis Kebangsaan Tamil di Daerah Seremban (*Speaking skills among Tamil National Type School students at Seremban District*). *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu*, 12(2), 154–160.
- Jagung Hitam. (2014, Mac). Pengaruh bahasa asing dalam bahasa Melayu. *Jagung Hitam Blog*. <https://jagunghitamdd.blogspot.com/2014/03/pengaruh-bahasa-asing-dalam-bahasa.html>
- Jayaganesan, S. (2024). *Sejarah Kehadiran Orang India di Tanah Melayu*. Kuala Lumpur: Penerbit Universiti Malaya.
- Nithya, P. (2022). *Hubungan Pra-Sejarah antara India dan Tanah Melayu*. Kuala Lumpur: Penerbit Universiti Malaya.
- Rajantharan, M., Sillalee, K., & Matana, K. (2021). மலேசிய இந்தியத் தொண்மைத் தொடர்புகளும் தற்கால அடையாளங்களும்: Early contacts between Malaysia & India and Malaysian Indians' contemporary identities. *Journal of Tamil Peraivu (தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ்)*, 10(1), 127–136.
- Saigaran, N. G. (2023). ஆணாதிக்கமும் மலேசிய இந்தியப் பெண்களும்-தோட்டப்புற மற்றும் இன்றைய நிலை ஒரு பார்வை (*Patriarchy and Malaysian Indian women – Plantation and present status: A glimpse*). *Journal of Indian Studies (இந்திய ஆய்விதழ்)*, 16, 45–53.

- Sammikannu, S., et al. (2020). *Perdagangan Maritim Bangsa Tamil: Sejarah dan Implikasinya*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Subramaniam, P. (1966). *The cultural history of Tamil contacts with Southeast Asia*. University of Madras Press.
- Weinreich, U. (1953). *Languages in contact: Findings and problems*. Linguistic Circle of New York.
- Wheatley, P. (2021). *Pengaruh Agama Hindu dan Buddha di Tanah Melayu*. Kuala Lumpur: Penerbit Universiti Malaya.